

HÒI THỨ HAI MƯƠI SÁU ĐẦU MA SÔNG MAU

Đỗ Dự vừa nhóm dậy thì một tên lính canh chạy lại miệng báp báp :

- Thừa tướng công có ma quỷ hiện hình.
- Ở đâu, chỗ nào, nói mau.

Đỗ Dự nắm vai tên lính lúc lắt hỏi. Tên lính líu lưỡi tay chỉ về phía nhà mồ rồi đáp :

- Thừa ma... ở dưới đó.

Đỗ Dự xô ngã tên lính rút gươm ra cầm tay phóng nhanh lại nhà mồ mà ngó xuống hầm, trong khi binh sĩ gác kế đó đứng chết lạng.

Dưới nhà mồ ánh sáng của những ngôn đuốc đã tắt ngấm, thay vào đó một thứ ánh sáng mờ ảo, những chiếc đầu lâu tóc xoả đang lơ lửng nhúng nháy trong không khí. Thình thoảng những cái đầu lâu này lại chụm lại với nhau ré lên cười hoặc khóc. Những cái đầu này nhún nhảy theo điệu nhạc phát từ một đàn độc huyền, thình thoảng chúng kêu rú lên khóc hoặc ré lên cười.

Đỗ Dự nhìn những chiếc đầu lâu còn hơi phân vân nhưng chỉ một lát liền quyết định :

- Quân bay lầy đuốc mỗi lửa quăng xuống hầm.

Lính còn đang lầy đuốc sắp mang lại thì có tiếng kêu lên :

- Thừa tướng quân ma dưới nhà mồ đã biến hết cả rồi.

Đỗ Dự nhìn xuống phòng ngừa quan tài quả thực chẳng còn ma quỷ gì nữa thì miệng lẩm bầm :

- Nhất định có bàn tay ma quái dàn cảnh vụ này, hiệp sĩ áo đen hay lão già áo trắng, chẳng lẽ lũ dã nhân. Phải hành động gấp.

- Quân sĩ chúng ta xuống nhà mồ liền, chờ đến sáng lâu lắm, chúng có thể còn nhiều mưu mô. Mang khí giới lương thực ăn hai ngày và thật nhiều đuốc, Đỗ Dự mang theo hai mươi dũng sĩ. Bước xuống hầm lòng có hoang mang, nhưng tin tưởng đi lần này gay go mà có kết quả. Khi ra đi, Đỗ Dự dặn ở trên phải luôn trực chiến sẵn sàng tiếp ứng khi cần.

Bước xuống nhà mồ nhìn những chiếc quan tài Đỗ Dự ra lệnh.

- Một nửa canh quan tài, còn một nửa theo ta vào phòng tượng đá. Đỗ Dự vừa vào tới phòng tượng đá nghe có tiếng rồ rồ như cơ quan chuyển động. Đỗ Dự khựng lại nhìn bốn chiếc quan tài chứa xương khô vẫn thấy nằm im, nhưng thật lạ chiếc quan tài thứ năm chứa máu lại chuyển động

- Coi chừng chiếc quan tài thứ năm, chiếc quan tài chứa máu...

Lính canh phòng quan tài múa mã tấu xô đến quanh chiếc qua tài máu. Bọn lính vừa tới là bị hai bóng đen to lớn vạm vỡ nhảy từ quan tài ra tấn công tới tấp. Đỗ Dự toan lật cứu viện cho những tên lính canh phòng quan tài nhưng ngay lúc đó thì chính Đỗ Dự cũng bị một bầy dã nhân từ phòng tượng đá xông ra xông ra tấn công.

Những con dã nhân này hình như chỉ cốt đánh đuổi chứ không làm dữ, chứ nếu chúng có ý tàn sát thì lính của Đỗ Dự bị thương bộn.

Đỗ Dự vừa đánh nhau với dã nhân vừa để ý xem người điều khiển dã nhân ở đâu. Phải hạ kẻ điều khiển dã nhân mới giải quyết được chiến trường.

- Bỏ thảng cùi dơ dáy mày hãy ra mặt, chứ đừng nấp sau lưng mấy con dã nhân hèn lấm.

Đáp lại Đỗ Dự là tiếng cười ma quái từ tượng đá

- Hèn lấm cùi oi, có ngon ra mặt.
- Cùi không hèn xin lĩnh giáo tướng quân.

Hiệp sĩ mặc đồ đen nhảy từ tượng đá ra, vừa đặt chân xuống đất đá, Đỗ Dự tấn công liền. Nhưng hiệp sĩ né tránh rất nhanh, Đỗ Dự xuất chiêu đầu vô hiệu liền vọt lên cao rồi nhảy xuống chêm bỗ vào đầu hiệp sĩ quần áo đen. Nhưng hiệp sĩ áo đen nhún chân lộn mèo về phía sau tránh khỏi đường gươm ác liệt và lượm xác một tên lính bị dã nhân hạ đưa lên đầu. Bỗng nghe phập một cái, xác tên lính bị chêm làm đôi.

- Chính người chêm làm đôi xác lính của người đấy nhé.

Đỗ Dự như điên lên vì bị khiêu khích lại lẫn xả vào chén hiệp sĩ quần áo đen.

Đến lúc này hiệp sĩ quần áo đen mới rút chùy ở lưng ra đỡ.

Bất ngờ Đỗ Dự chêm trúng trái chùy của hiệp sĩ quần áo đen, hai tay thốn tới óc. Nhưng hiệp sĩ quần áo đen bình thản như không.

Bọn lính bị bọn dã nhân tấn công dữ quá bèn giật dây kêu cứu. Lính ở trên kéo xuống tăng cường, nhưng xuống tên nào bị dã nhân ném lên tên đó.

Từ khi hiệp sĩ quần áo đen rút chùy ra thì Đỗ Dự mất hết nhuệ khí chỉ còn đỡ chứ không thể nào hạ được Đỗ Dự và Dự mang hết tuyệt chiêu ra đỡ. Thấy lạ đối phương không nổi hiệp sĩ quần áo đen lui về phía tượng đá rồi nhảy tót lên đầu tượng.

Đỗ Dự thấy hiệp sĩ áo đen lùi về tượng đá thì tưởng hiệp sĩ áo đen thua nên vội phóng theo vút mình lên cao tung gươm chém xuống đầu hiệp sĩ áo đen, như đoán được đòn của Đỗ Dự hiệp sĩ quần áo đen chờ cho lưỡi gươm gần kề, hiệp sĩ quần áo đen lặn sâu tượng đá. Gươm Đỗ Dự chém vào đầu tượng đá làm hai tay Đỗ Dự tê thốn và toàn thân bại hoại. Ngay lúc đó Đỗ Dự tránh khỏi và

vung gươm chém về phía sau. Gươm lại đung tọng đá đến keng một cái làm Đổ Dự đau tay thêm.

Tức vì chém hụt hai lần đau tay Đổ Dự đâm khùng dờ tuyệt chiêu phóng mình lên trên cao nhằm chặt đầu hiệp sĩ áo đen.

Lần này lưỡi gươm đi ngọt sót và hiệp sĩ áo đen ngã ngửa xuống chân tượng. Tưởng mình đã hạ được hiệp sĩ áo đen, Đổ Dự phóng mình xuống chém bồi thêm, nhưng Đổ Dự mất bẫy, Đổ Dự chém vút vào khoảng không và lộn đầu xuống một cửa hầm đã mở sẵn từ trước.

Đổ Dự rời xuống hầm sâu đầy nước. Đổ Dự có cảm giác mình đang ngụp lặn trong nước giá băng. May Đổ Dự biết bơi chứ không chết đuối rồi. Đổ Dự nhìn lên thấy lấp lánh có ánh đuốc và bóng người Đổ Dự kêu cứu.

Một giọng nói chế nhạo vang lên.

- Người kêu cứu à, vô ích, nơi người rớt xuống là dòng sông máu ở đáy địa ngục đó. Người không còn một chút hy vọng nào nữa, cái chết sẽ đến với người êm ru...

Sau câu nói là một tràng cười và những vô vuông trên đầu Đổ Dự cũng đóng kín luôn, chung quanh tối đen, Đổ Dự mò mẫm dưới nước thấy có một vậ tròn, tròn trôi lại liền quơ lấy, nhưng sờ kỹ mới biết đó là cái đầu lâu liền hét lên :

- Trời ơi đầu lâu...